

Generálna audiencia pápeža Františka pred vstupom do Veľkonočného trojdnia

Pápež František pri generálnej audiencii - REUTERS

Vatikán 1. apríla – Tesne pred vstupom do Veľkonočného trojdnia sa pápež František pri generálnej audiencii venoval významu liturgického slávenia nastávajúcich troch dní: Zeleného štvrtka, Veľkého piatka a Bielej soboty. Osobitne sa pristavil pri Ježišových slovách „Je dokonané“, ktorých význam objasnil na mučeníkoch dneška, ktorí vydaním svojho svedectva preukázali službu celému spoločenstvu. Citoval pritom slová talianskeho kňaza Andreu Santora, zavraždeného v roku 2006 v tureckom Trabzone: *«Som tu, aby som žil medzi týmto ľudom a umožnil Ježišovi, aby tak činil, dávajúc mu k dispozícii moje telo... Len obetovaním vlastného tela sa stávame schopnými spásy. Zlo sveta je treba niesť a zdieľať bolesť, absorbujúc ju vo vlastnom tele až do dna, tak ako to urobil Ježiš».*

V závere audiencie Svätý Otec pripomenul 10. výročie smrti sv. Jána Pavla II., ktoré pripadá na 2. apríla: *„Jeho príklad a jeho svedectvo sú medzi nami stále živé. Drahí mladí, učte sa prežívať svoj život s jeho horlivosťou a nadšením. Drahí chorí, neste s radosťou kríž utrpenia, ako*

nás to on naučil. A vy, drahí novomanželia, vždy dávajte ústredné miesto Bohu, aby váš manželský príbeh mal viac lásky a šťastia.“

Plné znenie katechézy:

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Zajtra je Zelený štvrtok. Popoludní, svätou omšou «na pamiatku Pánovej večere», sa začína Veľkonočné trojdnie Kristovho umučenia, smrti a zmŕtvychvstania, ktoré je vyvrcholením celého liturgického roka a tiež vrcholom nášho kresťanského života.

Trojdnie sa začína pripomienkou Poslednej večere. Ježiš v predvečer svojho umučenia obetoval Otcovi svoje telo a krv pod spôsobmi chleba a vína, dal ich apoštolom ako pokrm a prikázal im, aby neustále prinášali túto obeť na jeho pamiatku. Evanjelium tohto slávenia pripomenutím umývania nôh vyjadruje ten istý význam Eucharistie z inej perspektívy. Ježiš – sťa sluha – umýva nohy Šimonovi Petrovi a ostatným jedenástim učeníkom (porov. Jn 13,4-5). Týmto prorockým gestom vyjadruje zmysel svojho života a utrpenia, ktorým je služba Bohu a bratom: «Lebo Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil» (Mk 10,45).

Toto sa udialo aj pri našom krste, keď nás Božia milosť obmyla od hriechu a obliekli sme si Krista (porov. Kol 3,10). Deje sa to zakaždým, keď slávime Pánovu pamiatku v Eucharistii: vytvárame spoločenstvo s Kristom Služobníkom, aby sme boli poslušní voči jeho prikázaniu milovať sa navzájom tak ako nás on miloval (porov. Jn 13,34;15,12). Ak pristupujeme k svätému prijímaniu bez toho, aby sme boli úprimne ochotní umývať si nohy navzájom, nerozpoznávame Pánovo telo. Ježišova služba spočíva v tom, že vydal seba samého bezo zvyšku.

Ďalej, napozajtra, budeme v liturgii Veľkého piatku rozjímať nad tajomstvom Kristovej smrti a pokloníme sa krížu. V posledných momentoch života, ešte predtým, ako odovzdal ducha Otcovi, Ježiš povedal: «Je dokonané!» (Jn 19,30). Čo značí toto slovo, ktoré hovorí Ježiš: „Je dokonané“? Znamená, že dielo spásy je dokonané, že celé Písmo nachádza svoje kompletne naplnenie v láske Krista, obetovaného Baránka. Ježiš svojou obeťou premenil najväčšiu nepravosť na najväčšiu lásku.

V priebehu storočí nachádzame mužov a ženy, ktorí svedectvom svojej existencie odrážajú lúč tejto dokonalej, plnej a rýdzej lásky. Rád pripomínam hrdinského svedka našich dní, dona Andreu Santora, kňaza rímskej diecézy a misionára v Turecku. Pár dní predtým, ako bol zavraždený v Trabzone, napísal: «Som tu, aby som žil medzi týmto ľudom a umožnil Ježišovi, aby tak činil, dávajúc mu k dispozícii moje telo... Len obetovaním vlastného tela sa stávame schopnými spásy. Zlo sveta je treba nieŤ a zdieľať bolesť, absorbujúc ju vo vlastnom tele až do dna, tak ako to urobil Ježiš» (A. Polsell, *Don Andrea Santoro, le eredità*, Città Nuova, Roma 2008, s. 31).

Tento príklad muža našich čias a príklady mnohých iných nás posilňujú, aby sme prinášali svoj život ako dar lásky pre bratov, v nasledovaní Ježiša. A aj dnes je veľa mužov a žien, skutočných mučeníkov, ktorí obetujú svoj život spolu s Ježišom, aby vyznali vieru, iba kvôli tomu. Je to služba, služba kresťanského svedectva až po vyliatie krvi, služba, ktorú nám preukázal Kristus: vykúpil nás až do úplnosti. Toto je význam slov: «Je dokonané!».

Aké nádherné bude, keď my všetci na konci nášho života, s našimi zlyhaniami, s našimi hriechmi a aj s našimi dobrými skutkami, s našou láskou k blížnemu, budeme môcť povedať Otcovi tak ako Ježiš: «Je dokonané!», i keď nie s takou dokonalosťou ako on, no predsa povedať: «Pane, urobil som všetko, čo som mohol urobiť. Je dokonané!» Pri adorácii kríža, hľadiac na Ježiša, myslíme na lásku, na službu, na náš život, na kresťanských mučeníkov, a prospeje nám, ak budeme myslieť aj na koniec nášho života. Nik z nás nevie, kedy nastane, no môžeme prosiť o milosť, aby sme smeli vysloviť: «Otče, urobil som, čo som mohol. Je dokonané!».

Biela sobota je dňom, v ktorom Cirkev kontempluje Krista „odpočívajúceho“ v hrobe po jeho víťaznom boji na kríži. Na Bielu sobotu sa Cirkev opäť stotožňuje s Máriou: celá jej viera je sústredená v nej, prvej a dokonalej učeníčke, prvej a dokonalej veriacej. V temnote, ktorá obklopuje stvorenie, ona zostáva jediná, ktorá udržiava zažatý plameň viery a dúfa proti všetkej nádeji (porov. Rim 4,18) v Ježišovo zmŕtvychvstanie.

Vo veľkej Veľkonočnej vigílii, v ktorej nanovo zaznie «aleluja», oslavujeme vzkrieseného Krista, stred a cieľ vesmíru a dejín. Bdieme plní nádeje v očakávaní jeho návratu, keď sa Pascha prejaví vo svojej plnosti.

Niekedy sa zdá, že tma noci preniká do duše a chvíľami si myslíme: «Už sa nedá nič robiť», a srdce už viac nenachádza silu milovať. No práve v tejto tme Kristus zažína oheň Božej lásky: záblesk pretína temnotu a ohlasuje nový začiatok, niečo nové sa začína v tej najhlbšej tme. Vieme, že noc je najhlbšia a najtmavšia bezprostredne pred svitaním. Práve v tej tme Kristus víťazí a zapaluje oheň lásky. Kameň bolesti sa odvaľuje a prenecháva priestor nádeji. Aké veľké je tajomstvo Veľkej noci! V tejto svätej noci nám Cirkev odovzdáva svetlo Zmŕtvychvstalého, aby v nás už nebolo náreku, ktorý hovorí: «už sa nedá nič robiť...», ale aby zavládla nádej, ktorá sa otvára prítomnosti, naplnenej budúcnosťou: Kristus zvíťazil nad smrťou a my s ním. Náš život nekončí pred nejakým kameňom na hrobe, náš život ide ponad to, s nádejou v Krista, ktorý práve z tohto hrobu vstal z mŕtvych. Ako kresťania sme povolání, aby sme boli rannými hliadkami, ktoré dokážu postrehnúť znamenia Zmŕtvychvstalého podobne ako ženy a učeníci, ktorí utekali k hrobu na svitaní prvého dňa v týždni. Drahí bratia a sestry, počas dní tohto posvätného Trojdnia sa neuspokojme iba s pripomenutím si Pánovho umučenia, ale vstúpme do tohto tajomstva, osvojme si jeho cítenie a jeho postoje, ako nás k tomu pozýva apoštol Pavol: «Zmýšľajte tak ako Kristus Ježiš» (Flp 2,5). A tak bude naša Veľká noc vsutku «požehnaná».

(Preklad: Slovenská redakcia VR) -aj, jb-